

Konfer: Jeg vil begynde med at sige, at jeg i det hele taget kan slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, baade det hele Grundlag, hvorpaa det er bygget, og de fleste af de enkelte Bestemmelser, som det indeholder. Jeg tror ogsaa, at det er meget paatrængende, at en saadan Lov kommer ud her i vort Land, vi ere snart det eneste Land, der mangler Lovbestemmelser med Hensyn til Patenter for industrielle Opfindelser. For Øjeblikket have vi jo vel noget i den Henseende. Gennem Bevillinger kan man jo staae sig Patenter paa visse Opfindelser, men egentlig faste Regler andre end dem, der gennem Praksis have udviklet sig, har man ikke, og Sagen er af den Bestaaffenhed, at den netop gør det paatrængende i mange Henseender at have visse bestemte Regler, naar man ikke skal komme ind i temmelig byrdefulde Modsigelser, som deraf kunne opstaa. Det Grundlag, hvorpaa det foreliggende Lovforslag er bygget, er jo Forundersøgelsessystemet. Der har været en ikke ringe Strid paa de forskellige Steder om, hvilken Fremgangsmaade der med Hensyn til Patentvæsenet maatte anses for den rigtigste. Medens man fra den ene Side bestemte har paastaet, at alt Patentvæsen ikke alene er unyttigt, men endogaa skadeligt for Opfinderen og for Publikum, saa har man fra den anden Side ganske vist bestridt dette, men dog haft meget forskellige Meninger om, hvorledes Sagen skulde ordnes. Da et Lovforslag i 1874—75 var forelagt af Regeringen, var det bygget paa det saakaldte Anmeldelsessystem, idet man sagde: Enhver, der vil have Patent, kan forlange det og kan ogsaa faa det. Vi garantere ikke for, at Opfindelsen er ny, og heller ikke for, at den har Værdi, men vi give ham Patent, og skulde han krænte andres Ret derved, at han har erholdt det, maa disse andre gennem en Proces gøre deres Ret gældende, saa Patentet kendt ugyldigt og den Erstatning tilkendt, som hans Besiddelse af Patentet maaske kan give Anledning til. Det Forhold, der forelaa, var altsaa det egentlige Anmeldelsessystem, og dette bruges ogsaa i mange Lande, f. Eks. i England, Frankrig, Italien, Spanien og Portugal. Det har imidlertid meget store Ulemper. Det giver Anledning til, at Patentet til Dels bliver benyttet til Reklame eller let kan blive det, fordi enhver

kan faa det, og fordi det, at man har faaet Patent paa en Opfindelse, selv om den maaske ikke duer noget, kan fremme Salget af Væren, idet den derved faar et vist Værd i Publikums Øjne; den bliver folgt paa Grund af et vist Skilt, den har faaet, men som er ganske uegte. — Mod Forundersøgelsen har man derimod gjort den Indvending, som man har anset for væsentlig, at den aldrig kan være nøjagtig. Det er ikke muligt for en Myndighed, har man sagt, selv om den er i Besiddelse af en Del Sagkyndighed, i ethvert Tilfælde at afgøre, om der bør meddeles Patent paa en Opfindelse, om den er ny eller adstiller sig saaledes fra det, man har haft i Forvejen, at det er værdt at give Vedkommende en Eneret, som dog indskrænker andres Virksomhed. Man kan derimod indvende, at denne Mangel paa Nøjagtighed i Undersøgelsen kan afhjælpes derved, at man etablerer en Myndighed, som er forsynet med en saadan Sagkundskab, at den i de fleste Tilfælde slaar til; selv om der i den Henseende er en Mangel, er der inden administrativ Forholdsregel, ingen Virksomhed af den Art, ved hvilken der ikke paa en eller anden Maade klæber en Mangel, og det kan altsaa ikke i og for sig være afgørende. Da Sagen var i Landstinget 1874—75, forandrede Lovforslaget gennem det Udvalg, der var nedsat, til at hvile paa det Princip, som dette Forslag nu hviler paa, paa Forundersøgelsen, det blev ogsaa vedtaget i Landstinget og gik over til Folketinget, hvor Sagen ikke den Gang blev færdig. Lovforslaget hviler altsaa paa Forundersøgelsessystemet, og det er gennemført konsekvent gennem de forskellige Paragrafer, noget, der er lettet derved, at der i de senere Aar er fremkommet Patentlove, hvilende paa samme Grundlag baade i vore Nabolande, Norge og Sverige og i Tyskland, og navnlig tror jeg, at den tyske Lov i den Retning har været et væsentligt Forbillede, i det mindste i mange af Bestemmelserne; mange ere ganske analoge med dem, der findes her, saaledes at det har været muligt konsekvent at gennemføre de forskellige Bestemmelser og faa et samlet organisk Hele som det her foreliggende.

Der er ikke mange Steder, med Hensyn til hvilke jeg vilde driste mig til at stille Forslag om en Forandring, fordi jeg synes,